

17.9.2023 – Panu Bohu na nás záleží

Čtení: Mat 6,25-34

Písně: 106 – Pod ochranou; 244 – Pán Bůh je přítomen; (s kytarou) Vlož svou starost na Pána; Pane slyš náš hlas; 679 – Pomoz mi můj Pane; 757 – Mir na zemi

„Všechnu ,svou starost vložte na něj‘, neboť mu na vás záleží.“

1. Petrova 5,7

Tento svět je a bude jedním velkým výběhem slz, dokud z něj nebude odstraněn hřích a všechny jeho hrozné následky. I pro Boží děti jsou bolest, slzy a starosti velmi známé. Lidé tohoto světa v tom všem uvíznou bez jakékoliv pomoci či útěchy. Věřící člověk v Pána Ježíše Krista má tu čest najít oporu ve Slově, které říká, že: "Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha." (Řím 8,28).

Co všechno může Boží milost udělat v srdci a v životě věřícího člověka, když mu dává štěstí skrze vědomí společenství s Boží láskou! Apoštol Petr nazývá věci, které je těžké nést, břemena a nabádá nás k tomu: "Složte na něj [doslova, hodte na něj] všechny své starosti? (1. Petr. 5,7). Ze zkušenosti všichni víme, že je mnohem snazší zbavit se těchto fyzických, viditelných břemen než těch, která tíží duši. Vložit starosti a starosti na Boha, který je neviditelný, vyžaduje víru. Vyžaduje to také hluboké vědomí, že On má dostatečnou moc vykonat to, na čem nám záleží. Proto mu dovolme, aby v našem životě působil.

Když vás přemáhá utrpení, cesta se zdá být obtížná, vzhledněte k Ježíši, svěřte mu své starosti a složte na něj všechna svá břemena. Řekněte mu všechno!

Co říká Bible o znepokojování?

Bible jasně učí, že křesťané by si neměli dělat starosti. V listu Filipským 4,6 najdeme slova: "Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu." Všichni, kdo si dělají starosti, se musí modlit. Z Písma se dozvídáme, že bychom měli všechny své potřeby a starosti svěřovat Bohu v modlitbě, a ne se o všechno strachovat. Ježíš nás ujišťuje, že náš Otec v nebi se postará o všechny naše potřeby. *Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohledte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou –a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do*

pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Mat. 6,25-34). Z tohoto důvodu bychom si neměli dělat s ničím starosti.

Jelikož by v životě věřícího člověka nemělo být žádné trápení, jak tedy překonávat starosti? V 1. Petra 5,7 dostáváme pokyn: "Svěřte na něj všechny své starosti, neboť on se o vás stará." V tomto případě se jedná o to, jak se o vás starat. Bůh nechce, abychom nesli břemeno svých problémů a těžkostí sami. V tomto verši nám Bůh říká, abychom všechny své strasti a starosti vložili na něj. Z jakého důvodu nás chce Bůh zbavit našich problémů? **Bible říká, že tak činí, protože mu na nás záleží. Bohu záleží na všem, co s námi souvisí.** Žádná starost není příliš velká ani příliš malá, aby se o ni nezajímal. Když své problémy svěříme Bohu, dává nám zaslíbení, že nám dá svůj pokoj, který převyšuje každé chápání. (A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Filipským 4,7).

Samozřejmě, že v životě těch, kteří neznají Ježíše jako svého Spasitele, budou všechny starosti a obavy součástí každodenního života. Ale těm, kteří svůj život svěřili a odevzdali Ježíši, aby je vedl, dává zaslíbení: "Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, že jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí pro své duše. Neboť mé jho je snadné a mé břemeno lehké" (Mat. 11,28-30).

Jak poznám, že mi Bůh říká, abych něco udělal?

Modlete se, zvláště když si nejste jisti Boží vůlí pro svůj život. "A chybí-li někomu z vás moudrost, ať prosí Boha, který dává všem rád a bez výčitek, a bude mu dána" (Jak 1,5). "Spoléhejte v tichosti na Hospodina a vkládejte do něj své naděje" (Žalm 37,7). Pokud nevíte, za co se modlit, můžete vždy použít verše, jako jsou tyto: "Ukaž mi cestu, po níž mám jít, neboť k tobě pozvedám svou duši!" (Ž 143,8b) a "Ved' mě ve své pravdě a uč mě." (Ž 25,5).

Hlavním způsobem, jak nám Bůh sděluje své příkazy, je jeho slovo. "Všechno Písmo je Bohem inspirované a užitečné k učení, k odhalování omylů, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti" (2 Tim 3,16). Pokud nám Písmo něco přikazuje, neměli bychom se zdržovat nebo přemýšlet, zda je to pro nás skutečně Boží vůle. Záleží mu na nás natolik, že nám dal srozumitelného průvodce životem – Bibli. "Tvé slovo je pochodní mým nohám a světlem mým stezkám" (Žalm 119,105). "Hospodinův zákon je

dokonalý, potěšuje duši. Hospodinovo svědectví je věrné, učí prostého člověka moudrosti" (Ž 19,8). "Jak má mladík zachovat svůj život čistý? Když poslouchá tvá slova" (Ž 119,9). Stejně tak si Bůh nikdy neprotiřečí, takže po vás nikdy nebude chtít něco, co je v rozporu s Písmem. Nikdy po vás nebude chtít, abyste hřešili. Nikdy po vás nebude chtít, abyste udělali něco, co by Ježíš Kristus neudělal. Měli bychom se ponořit do Bible, abychom přesně věděli, jaké jsou Boží normy. "Kniha tohoto zákona ať se nevzdaluje od tvých úst, ale rozjímej o ní dnem i nocí, abys přísně činil všechno, co je v ní napsáno...". (Jozue 1,8).

Křesťané jsou zapečetěni Duchem svatým, aby dokázali rozlišovat, co je a co není Boží vůle pro jejich život. "Duch pravdy tě uvede do veškeré pravdy..." (Mat 24,7). (Jan 16,13). Někdy nás Duch usvědčí v našem svědomí, zda se nerozhodujeme špatně, nebo nás umlčí a povzbudí, když se přikloníme k dobrému rozhodnutí. I když jeho zásahy nejsou tak silně vnímatelné, můžeme si být jisti, že nad vším stále bdí. Někdy Bůh nějakou situaci povede a my si ani neuvědomíme, že něco udělal "A Hospodin tě bude neustále vést...". (Izaj. 58,11).

Bůh vás vyzývá, abyste mu důvěřovali a zakoušeli povzbuzení skrze jeho přítomnost s vámi. "Což jsem ti nepřikázal: Buď silný a statečný? Neboj se a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou, kamkoli půjdeš" (Jozue 1,9).

A nezapomeňte: "Svěřte na něj všechny své starosti, neboť on se o vás stará" (1 Petr 5,7). "Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem a nespolehej na svůj vlastní rozum! Pamatuj na něj na všech svých cestách a on ti urovná stezky" (Příslaví 3,5-6). Od Boha bychom rozhodně neměli očekávat hlasy. V dnešní době je takový trend, že se lidé snaží slyšet "hlas Pána" navíc k tomu, co jim již sdělil v Bibli. "Hospodin mi řekl..." se stalo mantrou křesťanství zaměřeného na zkušenost. Bohužel to, co "říká" jednomu člověku, je často v rozporu s tím, co "říká" jinému člověku, a toto dodatečné mimobiblické zjevení udržuje diferenciaci a rozděluje církve jednu po druhé, protože zkušenost jednoho člověka má přednost před zkušeností druhého. Výsledkem je chaos, který prospívá pouze satanovi, který rád zasévá zmatek mezi věřící. V těchto věcech bychom si měli vzít příklad z apoštola Petra. Navzdory svému mimořádnému zážitku na hoře Proměnění Páně, kdy viděl Krista ve slávě hovořit s Mojžíšem a Eliášem, se Petr na tuto událost neodvolával, ale zdůrazňoval: "Máme tedy prorocké slovo ještě více potvrzené a vy děláte dobře, že se ho držíte jako pochodně svítící na temném místě...". (2 Petr 1,18-19).

Přeji pokojné dny Š. Marosz